

**Zápis z jednání Pracovní skupiny pro prevenci sexuálního násilí
(dále jako „Pracovní skupina“) konané dne 4. prosince 2025**

Místo jednání: Rytířská 31, Praha 1 (Úřad vlády ČR), hybridní formát jednání

Přítomné osoby:

	Příjmení a jméno	Organizace
1.	Bartoň Daniel	advokát
2.	Bělohávková Kateřina	MV
3.	Berkovec Jiří	MZd
4.	Himlová Veronika	MPSV
5.	Jandová Hana (online účast)	Persefona
6.	Komedová Pavlína	Bílý kruh bezpečí
7.	Nyklová Blanka	Sociologický ústav AV ČR
8.	Peterková Iva	ProFem
9.	Poláková Jitka	ProFem
10.	Přesličková Hana	Institut pro kriminologii a sociální prevenci
11.	Radošovská Mariana	MPSV
12.	Viktorinová Lucie (online účast)	MŠMT
13.	Zdražilová Petra	MPSV

Sekretariát ÚV ČR: Michal Pavlíček, Monika Šamová, Radan Šafařík (online účast)

Návrh programu jednání:

Návrh programu jednání Pracovní skupiny pro prevenci sexuálního násilí 4. prosince 2025 od 10:00	
1. Úvod a schválení programu;	J. Poláková
2. Oblast prevence kriminality: a) Komplexní centra pro oběti sexuálního násilí jako nástroj účinné prevence kriminality; b) Program Bezpečné dětství a možnosti podpory interdisciplinární spolupráce v rámci center pro oběti sexuálního násilí; c) Možnosti spolupráce v rámci dalších připravovaných projektů zaměřených na pomoc obětem trestných činů a multidisciplinární spolupráci;	J. Poláková, I. Peterková (ProFem), K. Bělohávková (MV)
3. Oblast sociálních služeb: a) Sociální služby jako součást komplexní pomoci pro oběti sexuálního násilí;	J. Poláková, I. Peterková (ProFem), P. Zdražilová, V. Himmllová, M. Radošovská (MPSV)

b) Příprava národní sítě sociálních služeb a možnost zahrnutí specializovaných center pro oběti sexuálního násilí; c) Standardy kvality pro specializované sociální služby pracující s oběťmi sexuálního násilí;	
4. Různé.	Členové a členky Pracovní skupiny

Ad bod 1 - Úvod a schválení programu;

M. Pavlíček zahájil jednání a předal slovo J. Polákové, která přivítala přítomné a informovala, že jednání Pracovní skupiny se v první části zaměří na oblast prevence kriminality a ve druhé části na oblast sociálních služeb.

Ad bod 2 – Oblast prevence kriminality;

I. Peterková stručně představila komplexní specializované centrum pro oběti sexuálního násilí Port, zejména aktivity ve vztahu k prevenci kriminality a sociálním službám (blíže viz příloha č. 1). Současně upozornila na to, že současné financování skrze dotační a jiné tituly je roztržštěné. Sociální a právní služby např. fungují odděleně, což znemožňuje efektivní financování interdisciplinární spolupráce. Dále identifikovala oblasti, které nejsou pokryty žádným grantem, např. provoz speciálních výslechových místností, zařízení POL-POINT a odborné zajišťování důkazního materiálu spadající do oblasti zdravotnictví. Pokud si odběr vyžádá Policie ČR, je hrazen. Pokud však oběť žádá o „preventivní“ odběr (např. před podáním oznámení, aby byly důkazy uchovány), náklady stojí zcela mimo systém podpory.

J. Poláková informovala o tom, že kromě hl. města Prahy projevil zájem o spolupráci s centrem Port také Středočeský kraj.

K. Bělohlávková poté představila vládní program Bezpečné dětství: Cesta k prevenci násilí, který zastřešuje MV v rámci bezpečnostní politiky a který klade důraz mj. na multidisciplinární spolupráci (blíže viz příloha č. 2).¹ Hlavním cílem je včasná spolupráce všech složek systému s cílem přerušit transgenerační přenos násilí a reagovat na nárůst agresivních projevů u dětí (ve školách, v rodinách). MV se podařilo téma násilí v blízkých vztazích prosadit jako součást bezpečnostní politiky státu. Tím získalo téma větší váhu a politickou sílu. Opatření se týkají zejména MPSV, MŠMT, MZd, ÚV ČR a MSp. Dostupnost různých typů center a jejich podpora je nedostatečná a roztržštěná. Program cílí na děti jako na „nositele změny“. V této souvislosti je nutné mít nástroje pro včasnou identifikaci ohrožených dětí (oběti i děti s násilnými projevy). Zmínila, že tragédie na Filozofické fakultě (FF UK) změnila vnímání problému ze strany státu i široké veřejnosti. Materiál není časově omezen, protože problém násilí nevymizí. Výsledky preventivních opatření budou viditelné cca za 10–20 let. MV se snaží přesvědčit kraje ke spolupráci, protože kraje rozhodují o finanční podpoře služeb a nejlépe znají potřeby území. Uvedla příklady z Liberce a Ústeckého kraje, kde se ukázalo, že složky (OSPOD, policie, osoby pracující v prevenci) o sobě často navzájem nevědí a nevyužívají své kapacity (např. bezplatné preventivní programy policie). Pro realizaci programu byla zřízena meziresortní koordinační pracovní skupina na úrovni ředitelů a ředitelky zastupujících jednotlivé resorty

¹ Dostupné z: <https://vlada.gov.cz/cz/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/aktuality/vlada-schvalila-program-bezpecne-detstvi-cesta-k-prevenci-nasili-!-220084/>

společně se zástupci a zástupkyněmi krajů, a dále pracovní skupiny na nižší úrovni, pro nestátní neziskové organizace a soukromé firmy aktivní v prevenci násilí (např. Nadace Vodafone, Lego, Škodovka), kterým stát nemůže ukládat úkoly, ale měl by s nimi na tomto tématu spolupracovat.

K. Bělohlávková se dále věnovala otázce financování opatření programu, zejména dotačním titulům MV na podporu linek pomoci obětem a programů pro práci s osobami dopouštějícím se násilí v blízkých vztazích. Zatím se podařilo zajistit 2 miliony Kč navíc na podporu krizových linek. Nový dotační program zaměřený na podporu koordinace a multidisciplinární spolupráce v oblasti pomoci zvláště zranitelným obětem je navrhován ve výši 30 milionů Kč jako nadlimitní požadavek. MF však nadlimitní prostředky nenavrhlo, a proto byly finanční prostředky hledány v rámci stávajícího rozpočtu MV. Co se týče dotačního programu zaměřeném na podporu programů pro původce násilí je aktuálně garantována pouze stejná výše prostředků jako v minulém roce před jejím navýšením, tj. 1 880 000 Kč (částka pro rok 2025 byla později navýšena na 4 000 000 Kč).

P. Zdražilová v této souvislosti uvedla, že prostředky na nadregionální B-síť sociálních služeb by v příštím roce mohly mírně narůst. MPSV se snaží finančně zvýhodnit (bonifikovat) služby, které jsou náročné na péči nebo personál. Pro krizové linky je nastaven koeficient 1,15 a pro služby zaměřené na oběti koeficient 1,2. Celkový dopad bonifikací je ale nepředvídatelný, protože se di síť se začínají hlásit noví poskytovatelé. Zároveň existují signály, že poskytovatelé, kteří jsou nyní v A-síti sociálních služeb se snaží dostat do B-sítě. MPSV se pak ocitá v situaci, kdy nemá legální důvod odmítnout žadatele z regionální sítě, pokud poskytuje stejný typ služby jako někdo v síti celostátní. To může vést k přeplnění B-sítě službami, které by primárně měly řešit kraje, a tím k odčerpání zdrojů pro ty skutečně unikátní, nadregionální specializované služby.

I. Peterková se dotázala na termín spuštění nového dotačního řízení dotačního programu zaměřeného na podporu koordinace a multidisciplinární spolupráce v oblasti pomoci zvláště zranitelným obětem, který je plánován na leden 2026.

K. Bělohlávková předpokládá s ohledem na předpokládané rozpočtové provizorium dostupnost finančních prostředků nejdříve v březnu 2026, s tím, že bude záležet na prioritách nového vedení resortu.

J. Poláková upozornila na negativní zkušenosti se zaváděním specializovaných sociálních služeb pro oběti násilí, kdy je na úrovni krajů často uplatňován nahodilý přístup k výběru služeb či výběr na základě spřízněnosti, a nikoliv na základě specializace a kvality. Řada kvalitních služeb pak v rámci krajů z tohoto důvodu skončila. Současně zdůraznila potřebu silnější role státu v tomto procesu. Jako příklad uvedla srovnání s Norskem, kde dostupnost garantuje stát a kde např. azylové domy pro oběti násilí hradí z 50 % stát a z 50 % kraj. Naproti tomu v ČR dostupnost těchto služeb na úrovni státu garantována není a specializované organizace musí skládat rozpočet ze 40 různých zdrojů, což vyžaduje obrovský administrativní „backoffice“, na který nelze získat finanční podporu.

K. Bělohlávková k tomu uvedla, že cílem je předejít problémům při zavádění nových služeb, a proto probíhají pravidelné schůzky s vedením resortů a se zástupci a zástupkyněmi krajů.

Souhlasila s tím, že stát by měl mít nad finančními prostředky směřovanými do krajů větší kontrolu a že stávající stav není uspokojivý. Uvedla, že pro sociální služby v krajích se plánuje na příští rok navýšení jen o 200 milionů Kč, což je při současných nákladech a deinstitucionalizaci naprosto nedostatečné.

I. Peterková upozornila na specifickou skupinu obětí (16–18 let), pro kterou je extrémně těžké v krajích získat podporu, protože pro ně neexistují statistické kategorie.

J. Poláková se dotázala na možnosti spolupráce v rámci Projektu Kompas zaměřeném na pomoc obětem v rámci trestního řízení, který by měl spadat do gesce MSp a jehož je MV a MPSV součástí.

K. Bělohlávková informovala, že projekt Kompas bude předmětem jednání Ústřední skupiny k prevenci kriminality v prosinci. Projekt se v současné době nachází v provizoriu v souvislosti se změnami personálního obsazení MSp. Sociální služby by v rámci projektu měly vystupovat v roli poradců. Na realizaci projektu je vyčleněno 10 milionů Kč na období jednoho a půl roku. Probíhá příprava policejní části (krizová intervence, kriminální policie). Jakmile se začnou řešit otázky spojené se zmocnění obětí a opatrovníky, budou do fokusních skupin přizváni další experti a expertky, mj. z pomáhajících organizací. V rámci projektu by měla vzniknout poradní skupina složená i z nevládních organizací, která by měla zajistit kvalitu projektu.

P. Zdražilová doplnila, že bude vytvořen okruh osob, které se s projektem dostanou do kontaktu, přičemž zájem o zapojení deklarovaly mj. organizace In Iustitia a ProFem.

K. Bělohlávková uvedla, že policisté a policistky v terénu potřebují jeden jasný kontaktní bod, kam oběť nasměrovat. Síť Probační a mediační služby se 70 kontaktními místy se jeví jako nejvhodnější infrastruktura.

J. Poláková v diskusi apelovala na to, aby výstupem projektu nebylo, že veškeré aktivity budou realizovány výhradně prostřednictvím Probační a mediační služby a požádala zástupkyně MV a MPSV o zajištění včasného informování a zapojení organizací specializovaných na pomoc obětem. Současně upozornila na to, že Probační a mediační služba primárně pracuje s pachateli a existuje tak velké riziko, že v obětech nebude vzbuzovat důvěru. Kontextech vzbuzuje u cílových skupin nedůvěru a představovat zásadní bariéru. Uvedla příklad Rumunska, kde státní centra pro oběti sexuálního násilí zejí prázdnotou, protože k nim oběti nemají důvěru.

K. Bělohlávková k tomu uvedla, že v rámci projektu bude technicky i organizačně ošetřeno, aby se oběť a pachatel na pobočce nepotkali. Uvádí, že cílem není nahradit neziskové organizace, ale vytvořit funkční „vstupní bránu“ do systému.

Ad bod 3 – Oblast sociálních služeb;

I. Peterková v navazující části jednání věnované oblasti sociálních služeb a krizové pomoci. Zdůraznila klíčovou roli krizové pomoci, která je personálně i finančně v centru Port nejnáročnější (24/7 ambulantní a pobytová) (bližší viz příloha č. 1). Port slouží klientkám z celé ČR, ale financování musí složitě vyjednávat s Prahou a Středočeským krajem. Přibližně 60 %

kapacit je hrazeno z prostředků odboru sociálních služeb hl. města Prahy. Kraje se zdráhají financovat služby se sídlem v Praze, přestože jsou jejich spádovými oblastmi. Mnoho úvazků je nyní kryto z projektů OPZ+, u kterých je po jejich skončení velký otazník ohledně dalšího financování. Doplnila, že organizace ProFem aktuálně nemá registrovanou telefonickou krizovou pomoc v podobě nonstop linky.

P. Zdražilová informovala o tom, že MPSV aktuálně dokončuje novou metodiku pro síť nadregionálních služeb (tzv. B-síť), která má systém „vyčistit“ a zpřehlednit. Metodika by měla být vyvěšena do konce roku. Žádosti pro rok 2026 se budou podávat do konce června 2026, aby MPSV zjistilo poptávku před sestavováním rozpočtu. Síť se rozdělí do tří kategorií: 1) dočasná síť – služby, které by měly v budoucnu přejít pod kraje (např. běžné pobytové služby, běžné poradenství), 2) doplňková síť – služby, které by měly být v krajích, ale reálně to není aktuálně naplněno (např. specializovaná pomoc obětem násilí či migrujícím osobám) a 3) základní síť – služby z povahy nadregionální (krizové linky, tísňová péče, služby pro lidi bez vazby na kraj – sociálně-terapeutické komunity). Je zřejmé, že v krajích se základní síť nebude v následujících letech příliš rozšiřovat (sítě jsou často zavřené, chybí peníze na rozvoj). Podpora těchto služeb je však nadále nezbytná.

P. Zdražilová dále uvedla, že problematika domácího násilí byla otevřena také na jednání Sdružení místních samospráv. Původní předpoklad, že informace budou efektivně předávány prostřednictvím obcí s rozšířenou působností obcím I. a II. stupně, se ukázal jako mylný. Vyzvala proto k posílení přímé komunikace a pozvání vedení MPSV k návštěvě centra Port, a to za účelem seznámení se s komplexitou služeb a podpory rozšíření obdobných služeb do dalších krajů. Uvedla rovněž, že od 1. ledna budou sítě sociálních služeb zakotveny v zákoně a nová metodika stanoví přihlašování služeb do sítí do 30. června 2026.

J. Poláková v diskusi k cílovým skupinám a registru sociálních služeb uvedla, že organizace ProFem má aktuálně registrovány oběti trestných činů, oběti domácího násilí a osoby v krizi jako cílové skupiny. Uvedla, že v registru aktuálně chybí cílová skupina oběti sexuálního násilí a není tak možné určit, kolik služeb se na tuto cílovou skupinu specializuje. Většina obětí sexuálního násilí pak spadne pod cílovou skupinu osoby v krizi, která je příliš obecná.

P. Zdražilová upozornila na to, že v současné době není z registru možné zjistit míru specializace jednotlivých služeb a že jakákoliv změna registru je z pohledu IT úkol v horizontu jednoho až dvou let.

J. Poláková vznesla konkrétní požadavek na doplnění nové cílové skupiny oběti sexuálního násilí do registru sociálních služeb.

P. Zdražilová přislíbila zadání tohoto požadavku do systému. Současně navrhla zohlednění a detailní specifikaci specializace služeb na tuto cílovou skupinu v „popisu realizace služby“ v registru již nyní tak, aby podle toho mohly hodnotitelské komise postupovat.

J. Poláková dále vznesla požadavek na zohlednění specifik specializovaných služeb pro tuto cílovou skupinu v metodických pokynech pro hodnotící komise a o změnu popisu služby v registru, což by mohlo sloužit jako doporučení i pro další organizace poskytující specializovaná centra pro oběti sexuálního násilí.

P. Zdražilová uvedla, že je nezbytné připravit také metodiku pro žadatele s jasně definovanými kritérii pro tento typ komplexních a specializovaných služeb.

J. Poláková navrhla, aby Výbor pro prevenci domácího násilí a násilí na ženách vyhodnotil na příštím jednání dosavadní fungování pilotního centra Port pro oběti sexuálního násilí centra Port a následně navrhl MPSV měřitelná kritéria, jako jsou personální standardy, multioborovost a komplexnost služeb v návaznosti na stávající Standardy kvality specializovaných sociálních služeb pro oběti domácího a genderově podmíněného násilí v ČR² a jejich následné zohlednění v příslušných metodikách.

P. Zdražilová závěrem informovala o plánované schůzce se zástupci a zástupkyněmi samospráv, jejímž cílem bude zjistit aktuální potřeby starostů a starostek, a zdůraznila význam systematické informovanosti.

J. Poláková přislíbila MPSV zaslání pracovního podkladu pro kritéria kvality specializovaných center, který bude vycházet z evaluace pilotního centra Port.

Ad bod 4 – Různé.

Členové a členky Pracovní skupiny nenavrhli další témata k projednání.

Jednání bylo ukončeno ve 12:00

² Dostupné z: https://vlada.gov.cz/assets/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/Aktuality/3b_Standardy_kvality_SSS_pro_obeti_DGPN_15_6_2021_rev_MP_1.pdf